

Biblické poselství o trpělivosti pro adventní čas 2016

„Bud'te tedy trpěliví, bratří, až do příchodu Páně.

Pohled'te, jak rolník čeká trpělivě na drahocennou úrodu země, dokud se nedočká podzimního i jarního deště.

I vy tedy trpělivě čekejte, posilněte svá srdce, vždyť příchod Páně je blízko. Nestěžujte si jeden na druhého, bratří, abyste nebyli odsouzeni.

Hle, soudce stojí přede dveřmi!

Za příklad trpělivosti v utrpení si, bratří, vezměte proroky, kteří mluvili ve jménu Páně.

List Jakubův 5,7-10

Sestry a bratří,

v letošním adventním čase zaznívá výzva k trpělivosti. „Bud'te trpěliví,“ zní k nám z listu Jakubova v epištolním čtení 3. adventní neděle podle Ekumenického lekcionáře řady A. Trpělivost je jedna z vlastností, kterou se vyznačuje věřící člověk. Je tomu tak skutečně v našem případě? Jsme dostatečně trpěliví? Tuto vlastnost či schopnost můžeme nahlížet trojím způsobem.

Trpělivostí se jednak myslí klidné očekávání. Za druhé shovívavost s druhými lidmi a za třetí odolnost v životě. Pokusme se tyto tři znaky trpělivosti přiblížit.

Je důležité umět klidně čekat, v klidu a důvěře očekávat budoucnost. Takové očekávání je postojem víry. Jakub dává za příklad rolníka, který čeká na úrodu. Překotné snažení, uspěchaná aktivita či okamžitá citová reakce, horlivost za každou cenu nejsou dobré. Někdy je lepší ve složité situaci trpělivě čekat, až se to časem vyřeší samo. Máme umět spolehnout se na Boha, že on bude jednat, i když bychom raději chtěli jednat rychle a hned a vzít vše do svých rukou. „Bud'te trpěliví,“ zaznívá k nám. Když je čas být aktivní, tak skutečně nemáme otálet, máme napnout všechny síly a jednat. Ale musíme se umět i v pravou chvíli zastavit a čekat, spolehnout na Boha a důvěřovat mu. Kéž bychom dokázali rozpoznávat, kdy máme ve svém životě i v církvi jednat a kdy trpělivě čekat.

V čem se má projevovat naše trpělivost? Naše trpělivost se má projevovat i ve vztahu k druhým lidem. Apoštol Jakub říká: „Nestěžujte si jeden na druhého.“ Výčitky, nářky, stěžování si, odsuzování druhých – toho je kolem nás i v nás mnoho. Někdy jsou skutečně důvody k nářkům a výčítkám, když ten druhý nám záměrně svým jednáním komplikuje život. Někdy je to opravdu těžké zůstat trpělivým, nechat si všechno líbit a snášet to. V takovém případě, kdy je někomu vědomě činěno příkoří, tak můžeme slyšet: „Nemám nekonečnou

trpělivost. Už jsem to snášel dost dlouho, ale míra přetekla.“ Skutečná trpělivost není lidskou slabostí, ale je to ovoce z Božího Ducha. Vychází z lásky. Láska je trpělivá (1 K 13,4). Znamená to nenechat se strhnout ke stálému naříkání si na druhé, k výčitkám a stěžování si na ně někdy i kvůli maličkostem. Máme mít s druhými větší trpělivost a mít s nimi strpení (Mt 18,26). Apoštol Pavel říká dokonce: „Se všemi mějte trpělivost“ (1 Te 5,14). „Se všemi“ – to znamená s dětmi i se staršími lidmi, se sestrami a bratry v církvi, se sousedy a spolupracovníky. Bůh má s námi trpělivost (2 Pt 3,9) i my ji máme mít vůči druhým lidem.

První příklad dává apoštol Jakub ze života - ze zemědělského prostředí. Druhý příklad trpělivosti dává z Písma svatého. Říká: „Vezměte si za příklad proroky.“ Stačí připomenout ze Starého zákona některé postavy proroků. Čím museli proroci projít, co všechno museli vytrpět. Například prorok Eliáš, který se musel skrývat před pronásledovateli, nebo Jeremjáš, který byl také vystaven stálému tlaku. Proroci, kteří nesli lidu Boží slovo, procházeli mnohým pronásledováním, utrpením i nebezpečnými situacemi. A přiřaďme k nim proroka Jana Křtitele, který se ocitl ve vězení proto, že kázal Boží slovo. Trpělivost (řec. makrothymia) znamená odolnost, stálost a vytrvalost. Doslova „dlouhý dech“. My sice nejsme proroci, ale trochu více odolnosti bychom jako věřící měli přeci jenom mít. Takovou odolnost nám umožňuje náš výhled k Pánu, který přichází, který se k nám blíží, který je zdrojem velké radosti, jenž mnohonásobně převáží všechny naše stesky, trápení a těžkosti.

V listě Jakubovi se však hovoří o Soudci, který je za dveřmi. Je to soudce spravedlivý. Pro ty, kteří touží po spravedlnosti a hledají ji, či dokonce pro ni trpí, bude radostnou nadějí a povzbuzujícím očekáváním. Naopak pro nespravedlivé a podlé lidi je varováním. Kristus je „přede dveřmi“ (Zj 3,20). Výraz „přede dveřmi“ vyjadřuje blízkost a naléhavost času.

Sestry a bratři,
káž jsme v adventním čase naplnění trpělivým očekáváním, káž máme více shovívavosti s druhými a Bůh nás posiluje k větší odolnosti a vytrvalosti víry.

S přáním pokoje a požehnaného adventu i Vánoc

Tomáš Butta
bratr patriarcha